

GO-BANG.

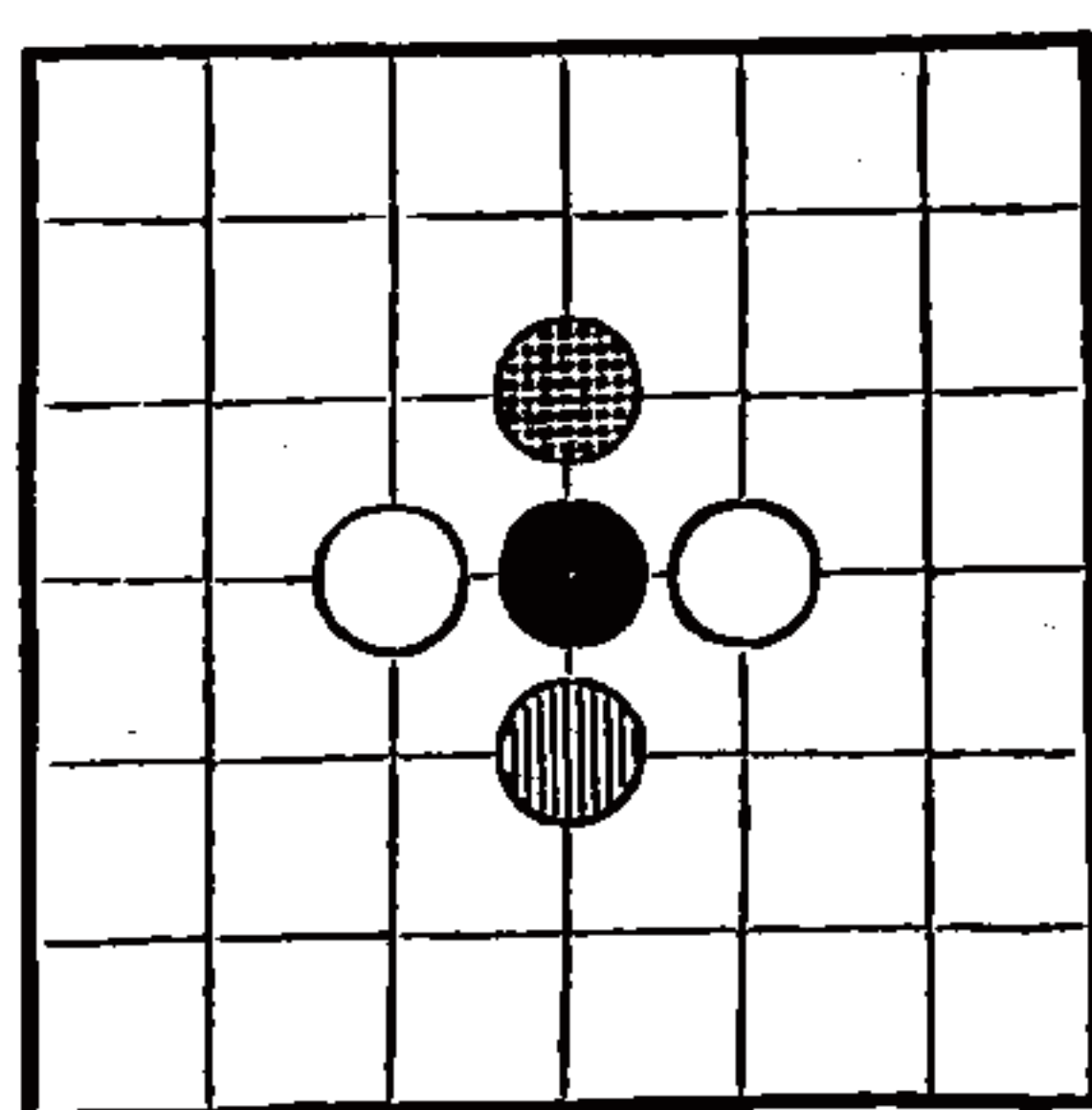
Dit hoog interessante spel is eerst kortelings van Japan ingevoerd geworden. Boeijender als het damspel, minder ernstig als het schaakspel, is het niet zoo moeielijk als deze beide spellen, verlangt echter veel geschiktheid en opmerkzaamheid.

Het geheele speelbord is in een bepaald getal ruiten (hier b. v. in 400) verdeeld. Jeder van de twee tot vier spelers beslist zich voor de steenen van eene bepaalde kleur en neemt een gelijk getal derzelve even als zijn medespeler. Hierop wordt in de vastgestelde orde van ieder speler een steen op een veld van het bord gezet en de partij door diegene gewonnen, welke het eerst eene ononderbrokene rij van 5 speelmerken eener kleur verkrijgt, het zij in perpendiculaire, waagrechte of dwarse richting. Dit resultaat is aanschijnend zeer eenvoudig te verkrijgen; wanneer echter ieder speler opmerkzaam by het spel is, wordt de partij niet zoo licht gewonnen, als men het zou kunnen gelooven.

Japansche partij.

Deze partij wordt op de volgende wijze gespeeld:

Het getal spelers moet minstens drie of vier zijn, want voor twee is het spel niet interessant genoeg. De spelers voorzien zich ieder met een gelijk getal steenen van de te voren

gekozene kleur, en stellen de rijvolge vast, hoe zij na elkander zetten willen. Jeder zet nu, als hij aan de beurt is, een steen op een punt der vlakke, in welke twee linien zich rechthoekig doorsnijden (z. d. figuur). De speler moet zich moeite geven, om zijne steenen op eene weize te zetten, dat hij daarmede de steen van eene der teegenpartijen insluit, even zoo als bijgevoegd figuur dit aangeeft. Is een steen reeds van drie kanten door steenen van eene andere kleur omsingeld, zoo wordt hij van den speler gevangen genomen en weggevoerd, hetgeen de vierde kant sluit.

De partij gewint diegene, die de meeste gevangen heeft, als het spel uit is, d. w. z. wanneer alle steenen gezet zijn. Wanneer het getal spelers eene evene is, dat het b. v. vier of acht zijn, kan men met twee spelen en zich in twee of vier partijen deelen; de partij is op deze wijze nog onderhoudender. Echter is het in dit geval noodig, te bestemmen, dat de spelers van dezelfde partij nooit achter elkander zetten durven, maar dat b. v. na de eerste speler der eerste partij de eerste der tweede, na deze de eerste der derde partij en zoo voort zet. Daar er slechts vier kleuren zijn, deelen zich bij meer partijen de spelers van eene partij in de kleur der steenen.